

เทศน์เช้า วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓

พระอาจารย์สงบ มนฺสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ฟังธรรมเนาะ ธรรมะคือความเตือนใจ ธรรมะสกิดใจให้เราแบบว่าตื่นตัวใจ
ไม่ให้ชีวิตเราอนจนนะ ชีวิตเรานี้ขอนจน ผลัดวันประกันพรุ่ง ชีวิตนี้มีการพลัดพราก
เป็นที่สุด แต่เราจะมีสมบัติสิ่งใดติดตัวเราไปนะ น้ำร้อนปลาเป็นน้ำเย็นปลาตาย คุณ คุณ
ความเปลี่ยนแปลงของโลกเห็นไหม คุณแผ่นดินไหว ไหวไปรอบโลกเลย แล้วมีคน
เสียชีวิต มีคนต่างๆ เห็นไหม ทำไมเขาต้องมาเป็นอย่างนั้นล่ะ

คุณๆอย่างเช่นดินถล่ม มันถล่มรีตอร์ทุสทุสทุสทุสเขาไปพักผ่อนกัน เขาไป
พักผ่อนกัน เราจะบอกเกิดในประเทศอันสมคณนะ ถ้าเขาอยู่ในพื้นที่นั้นเวลาเกิด
เหตุการณ์อย่างนั้นเห็นไหม เขาไม่รู้ตัวของเขานะ เขาไม่รู้ตัวของเขานี้คือกรรม กรรม
ของเขานี้เหมือนกัน แต่คนที่เขาไปพักผ่อนเขามาจากต่างถิ่นนะ เขามาจากต่างถิ่นแต่เขา
มาเสียชีวิตที่นั่น การเสียชีวิตที่นั่นเห็นไหม เนี่ย เกิดในประเทศอันสมคณ ในประเทศ
สมคณเห็นไหม

เรื่องภัยพิบัติมันจะมีน้อย แต่มันมีของมันนะเรื่องภัยพิบัติจากข้างนอก แต่เรื่อง
ภัยพิบัติเห็นไหม ภัยพิบัติของโลก อย่างภัยแล้ง ภัยแล้งเนี่ยสิ่งต่างๆ ทั้งระบบเศรษฐกิจ
ถ้าภัยแล้ง พืชพันธุ์ธัญญาหารมันมีน้อย ราคาดันต้องคิสิ ทำไมราคาดันเห็นไหมราคา
สูง แต่เกษตรกรไม่ได้ผลประโยชน์จากราคานั้น และเพราะอะไรล่ะ เพราะโลกธุรกิจ
โลกธุรกิจก็เป็นอีกโลกหนึ่งซ้อนเข้ามาในโลกของมนุษย์เหล่านี้ โลกมนุษย์เกิดมาโดย
โลก เราก็เป็นโลกๆ หนึ่งอยู่แล้ว โลกธุรกิจเขาก็หาผลประโยชน์ของเขาอีกชั้นหนึ่ง
เห็นไหม

นี่เหมือนกันในเรื่องหนึ่งเราเกิดมาเห็นไหม เรามีร่างกายของเราอยู่แล้ว เรามี
ความรู้สึกร่างกายของเราอยู่แล้ว เรามีความคิดของเราอยู่แล้ว กิเลสตัณหาความทะยานอยากมัน
ยังซ้อนเข้ามาอีกชั้นหนึ่ง เห็นไหม สิ่งที่ย้อนเข้ามาในหัวใจของเรา สิ่งที่ย้อนมาเห็น
ไหมทุกคนปรารถนาดี ทุกคนต้องการความดีทั้งนั้นนะ ทุกคนอยากได้ อยากได้คุณงาม
ความดี ทุกคนเกลียดความทุกข์ ทุกคนไม่ค่อยอยากฟังความทุกข์ ทุกคนอยากฟัง

ความสุข แต่มันเป็นความสุขจริงใหม่ละ ถ้ามันเป็นความสุขจริงเห็นใหม่ ความสุขจริงของเราคือ สุข โดยตัวของเราเอง

เวลาเรามีความสุขใจเรามีความพอใจ เราจะไม่ฟังสิ่งต่างๆ เลย แต่สิ่งนี้มันจะทรงตัวอยู่ได้ด้วยธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยการประพฤติปฏิบัติด้วยการฝึกฝนนะ ทุกคนน่าจะรู้ว่าคุณงามความดีเป็นอย่างไร แต่ฝืนใจตัวเองไม่ได้ เนี่ย สิ่งนี้ไม่ดี สิ่งนี้ไม่ดี แต่ฝืนใจตัวเองไม่ไหว ตัวเองก็ทำสิ่งนั้นไปเพราะอะไร เพราะจิตใจมันอ่อนแอเห็นใหม่ ถ้าจิตใจมันอ่อนแอ อ่อนแอเพราะเหตุใด อ่อนแอเพราะเราไม่ฝึกฝน เราก็ศึกษาธรรมพระพุทธเจ้าทั้งนั้นแหละ ทุกคนเข้าใจนะธรรมะ ธรรมะเป็นธรรมชาติ

ธรรมชาติก็กลมพัดลมเพิง ลมก็พัดอยู่ตามธรรมชาติของมัน เราไม่ได้อะไรจากลมนี้เลยเห็นใหม่ คนที่เขามีปัญหา แรงกระแสลมเขาไปปั่นไฟฟ้ากันนะ เขาทำประโยชน์ขึ้นมาจากแรงกระแสลมนั้นเห็นใหม่ เพราะกระแสลมมาเพื่อประโยชน์ เนี่ย ถ้าเป็นธรรมชาติ ธรรมชาติเราก็เป็นธรรมชาติอยู่แล้ว เราก็ไหลไปตามกับมันเห็นใหม่ แล้วกิเลสมันก็อ้างไง เนี่ยที่มันซุ่มมากกิเลสมันก็อ้างว่าธรรมะเป็นธรรมชาติ เราก็รู้ว่าธรรมชาติอยู่แล้ว ธรรมชาติ ไซ้ วัฏวนมันเป็นธรรมชาติ วิวัฏณะ เนี่ยออกพ้นออกไปจากธรรมชาติ มันวิวัฏณะ จะไม่วนไปกับมันไปอีกแล้ว

สิ่งที่เกิดมามันทุกข์มันยาก เนี่ย แล้วมันเป็นไปได้ใหม่ที่เราไม่วนไปกับมันนะ เราจะฝืนมันยังไง ถ้าเราจะฝืนยังไง เราต้องฝืนตัวเราเองนี่ก่อน ฝืนหัวใจเรานี่ก่อน ฝืนความต้องการทะยานอยากของมันนี่ก่อน ให้มันสงบ สงบของมันให้ได้ ถ้าสงบของมันได้นะ มันมีหลักมีเกณฑ์ของมัน ถ้ามีหลักมีเกณฑ์ของมันนะ เห็นใหม่ ไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีครูบาอาจารย์เห็นใหม่ นี่มีหลักมีเกณฑ์ของมัน มันก็ไปไหนไม่รอด ถ้าไปไหนไม่รอด แต่ถ้ามันจะไปไหนรอดเห็นใหม่ เราเองต้องฝึกฝนเรา ถ้าฝึกฝนไปแล้วเห็นใหม่ ลองคิดลองดูมันต้องคิดไปทั้งนั้นนะ คนที่ปฏิบัติแล้วถูกยังไม่มีการคิดทั้งนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๖ ปี คิดมาทั้งนั้น

ครูบาอาจารย์หลวงปู่มั่นท่านกระเสือกกระสนของท่านมานะเนี่ย มีอะไรมาถูกต้องมาก่อน มันก็คิดมาทั้งนั้นนะ เนี่ย พิจารณากาย พิจารณากาย พิจารณาไปแล้วออกมามันก็ปกติ ไม่เป็นสิ่งใดเลย เห็นใหม่ จนท่านต้องมาลาพุทธภูมิของท่านเห็นใหม่ เพราะลาพุทธภูมิของท่านย้อนกลับทวนกระแสเข้าไป อืม อย่างนี้ถูกต้องเห็นใหม่ ง่ายๆ ที่ยังไม่

ชำระกิเลสแม้แต่ตัวเดียวเลย ทำไม่อย่างนี้ถูกต้องละ มันแตกต่างเห็นไหม มันแตกต่าง โดยพิจารณากายของเรา โดยสามัญสำนึกของเราเนี่ย เราก็ดูเลขของเรา เราก็พิจารณาของเราไปอย่างนี้ แล้วมันได้อะไรขึ้นมาละ ออกมาก็ปกติ มันไม่เห็นมีอะไรเงื้อง่าไปเลย ออกมาอารมณ์ความรู้สึกมันก็ยังยึดมั่นเหมือนเดิม

เนี่ย เวลาลาพุทธภูมิแล้วเห็นไหม เวลาพิจารณากายไปแล้ว เห็นไหมออกมา อิม มันอยู่นั่น เราอยู่นี่ เห็นไหมเราพิจารณาแล้วมันแยกออกไปจากเราเห็นไหม ความโกรธ ความโลภ ความหลง เห็นไหมเราพักมันได้เห็นไหม มันวางมันได้เห็นไหม จิตใจเราอยู่ที่นี้ ความกระตือรือร้นมันอยู่ที่นั่น เนี่ยมันแตกต่าง ถ้าเราทำมันสามัญสำนึกเรามันก็จะ อิม มันก็ไม่ดี ทุกสิ่งก็ไม่ดี คำว่าสิ่งใดดีสิ่งใดไม่ดีเล็กๆ มันก็รู้นะ คนเรานี้เวลาฝึก ความรู้สึกของเราทุกคนก็รู้อะไรดีสิ่งใดไม่ดีทั้งนั้นนะ แต่ทำไมทนไม่ไหวละ ทำไมมันลืมหัดไปจับไปต้อง ไปทำให้เราได้เสียใจมาละ นี่ไงเพราะเราไม่ได้ฝึกฝน

การที่ฝึกฝนคืออะไร การฝึกฝนคือการตั้งสติ ปรีชาปฏิบัติ ปรีชาปฏิบัติคือการศึกษาศึกษาทฤษฎีทุกคนรู้หมด ความดีความชั่วรู้กันหมด เนี่ย ยิ่งผู้รักษากฎหมายด้วยนะ กฎหมายนี้เป็นประโยชน์กับเขาเลย พวกเรานี้อยู่ในได้กฎหมาย กฎหมายเพื่อความร่มเย็นของสังคม สิ่งใดที่ผิดกฎหมาย เราก็ไม่ทำทั้งนั้น แต่ผู้รักษากฎหมาย กฎหมายนี้เป็นประโยชน์กับมันนะ นี่ก็เหมือนกันศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้ารู้ไปหมดละ รู้ไปรู้มากิเลส มันนำมาอ้างหมดเลยนะ เราก็รู้อย่างนั้น เราก็รู้อย่างนี้ เรารู้ไปหมดเลย เนี่ย แต่ถ้ามันเป็นความจริง เป็นความจริงกฎหมายบังคับไว้เพื่อสิ่งใด

กฎหมายออกโดยชนกลุ่มใดเพื่อประโยชน์กับสิ่งใด เราเข้ามาในชนกลุ่มนั้น เราเข้ามาในสถานะแวดล้อมสิ่งนั้น เราต้องรับกฎหมายนั้น เราเกิดมาในโลกมนุษย์ มนุษย์ก็มีสถานะแบบนี้ เห็นไหมโลกมนุษย์ โลกมนุษย์เป็นสัตว์สังคม สังคมเขามีความเป็นอยู่กันอย่างไร เราก็ต้องยอมรับกติกาสังคมนั้น กติกาสังคมนั้นเพื่อความเป็นอยู่ การดำรงชีพเป็นประเพณีวัฒนธรรม

แต่ความสุขความทุกข์ในหัวใจเรายังอีกเรื่องหนึ่งเลย ความสุขของเราถ้าเราพอใจไหม เราได้ประโยชน์วัฒนธรรมประเพณีนั้น เราก็ว่าสิ่งนั้นถูกต้อง เราเสียประโยชน์ ประเพณีวัฒนธรรมเราก็ว่าสิ่งนี้ไม่ดีงาม เนี่ย แล้วหัวใจเห็นไหม ถ้าเสียประโยชน์ ใครว่าใครเป็นคนเสียละ ประโยชน์สังคมวัฒนธรรมประเพณีของเขาเป็นอยู่อย่างนั้น เนี่ย

ความเห็น เป็นความเชื่อของเขาแล้วเราเข้าใจสิ่งใด เราเข้าใจได้ลึกซึ้งมากน้อยแค่ไหน ถ้าเราเข้าใจได้ซึ่งกว่านั้น เห็นใหม่ นี่ไงประเพณีวัฒนธรรมไม่ใช่ธรรม มันห่อหุ้มธรรมไว้ ห่อหุ้มสัจจะความจริงไว้

แล้วสัจจะความจริงนั้นใครเป็นคนศึกษามัน ใครเป็นคนดูแลมัน ใครเป็นคนพัฒนามันขึ้นมา เนี่ย จิตใจเราจะพัฒนาของเราขึ้นมา ถ้าเราศึกษาของเราขึ้นมา เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เห็นใหม่ ปริยัติปฏิบัติการปฏิบัติมันมีลองผิดลองถูกใหม่ เนี่ย ทดสอบตรวจสอบแล้ววัดผลจากเราขึ้นมา วัดผลๆ ขึ้นมา เนี่ย ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ความสมควรของมัน วัดผลเพราะมันสมควรสมควรของมันเห็นใหม่ มัชฌิมาปฏิบัติ มัชฌิมาปฏิบัติ มันปล่อยวางอย่างไร มันมีผลตอบสนองอย่างไร อันนี้เห็นใหม่เป็นปัจจัยตั้ง เป็นสันตสิทธินิโกล

อันนี้เป็นสัจจะความจริง อันนี้เป็นความจริงนะ วัฒนธรรมประเพณีเพื่อความร่มเย็น เพื่อสังคมเพื่อความสงบสุข เพื่อความดีงาม แต่ความดีงามอย่างนี้ ดีงามแบบธรรมชาติ ดีงามในวิญญูะ ดีงามโดยการเปลี่ยนแปลง ดีงามโดยไม่มีที่สิ้นสุดมันจะสืบทอดกันตลอดไป จบสิ้นขบวนการของมันไม่ได้ แต่ธรรมะเนี่ย ความดีงามอย่างนี้มันจบสิ้นขบวนการเห็นใหม่ ประเพณีวัฒนธรรม ปีนี้ก็ทำ ปีหน้าก็ทำ ปีต่อไปก็ทำ วัฒนธรรมประเพณีไง มันก็มีปีแล้วปีเล่า ปีแล้วปีเล่ามันก็วนไปไง นี่ไงวัฒนธรรมในธรรมชาติใน สัจธรรมใน แล้วมันก็วนไปวนมาใน นี่ไงธรรมชาติของมันใน แต่ถ้าเหนือธรรมชาติละ วิวิญญูะ

วิวิญญูะธรรมชาติเป็นอย่างนั้น มีแรงส่งมีแรงจับอยู่อย่างนั้น แต่ถ้าเราศึกษาธรรมะจากธรรมชาตินั้นละ จากสิ่งที่เป็นวิญญูะนั้นแหละ เพราะเราเกิดมาเป็นผลของวิญญูะเห็นใหม่ มนุษย์การเกิดเป็นผลของวิญญูะ ผลของเวรของกรรม ผลของกรรมบุญกุศลที่มันสร้างมา สิ่งที่เราสร้างมามันเป็นวิญญูะ มันเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว เราจะวิวิญญูะ เรา จะแหกออกไปจากวิญญูะ ถ้าออกไปจากวิญญูะเห็นใหม่ แหกออกไปที่ไหนนี่ไง โลกนี้มี เพราะมีเราทำมาทั้งชีวิตเลย แล้วมันพ้นไปใหม่ เนี่ย ถ้าออกจากวิญญูะ จะเอาอะไรออกจากวิญญูะละ

จะเอามนุษย์ไปดาวอังคารใช้ใหม่ จะออกจากจักรวาลนี้ไปหรือ มันจะไปจักรวาลไหนละ มันพ้นไปได้ใหม่ละ ไม่มีทาง มันจะพ้นจากวิญญูะ มันจะต้องพ้นจากภ

วาสวะ จากภพ ภพคืออะไร คือ ปฏิสนธิวิญญาณ ปฏิสนธิวิญญาณ วิญญาณรับรู้
 วิญญาณปฏิสนธิ วิญญาณตัวนั้น วิญญาณตัวนี้เห็นใหม่ วัฏฏะเนี่ย วัฏฏะเกิดจากที่นี้
 วัฏฏะเห็นใหม่ โลกทัศน์โลกจากภายนอก โลกจากภายใน โลกคือหมู่สัตว์เห็นใหม่
 สัตตะผู้ข้อง โลกเกิดจากเรา โลกนี้มีเพราะมีเรา แต่ไม่ได้ทำลายเรา ทำลายทิฐิมานะ
 ทำลายภพทำลายสิ่งที่มีอยู่ ทำลายๆๆ ด้วยมรรคญาณ ทำลายด้วยความสังขธรรม ทำ
 ด้วยความจริงของเราเห็นใหม่ เนี่ย ผลอย่างนี้ทำลายโลกที่นี้

โลกมันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาคุณ ดูแผ่นดินไหว คุณภัยแล้ง คุณต่างๆ มันเคลื่อนที่
 ตลอดเวลา โลกเคลื่อนที่ตลอด โลกเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเนาะ แต่เรามีผลประโยชน์
 จากมันบ้าง เราเห็นเป็นอนิจจังใหม่ เห็นเป็นอนัตตาใหม่ แล้วถ้าใจเปลี่ยนแปลงละ สิ่ง
 ทุกข์สุขที่มันแปรสภาพละ ความเป็นอนัตตา อนัตตานะ สัพเพ ธมฺมา อนตฺตา สภาพ
 เดิมอนัตตา อนัตตามันอยู่ที่ไหนละ อนัตตามันอยู่ในลึนชักไข้ใหม่ อนัตตาอยู่ใน
 พระไตรปิฎกนูนไข้ใหม่ แล้วเรารู้อะไรละ เรารู้ทิฐิมานะไง เรารู้อนัตตา เราเห็นความ
 เป็นจริงของมันเป็นจริง มันเป็นจริง จริงโดยกิเลส

กิเลสมันกลัวอ้างว่าจะไม่จริง กลัวเราจะไม่รู้ไง มันต้องมีความรู้ของมันขึ้นมา
 เห็นใหม่ คุณะ เนี่ย น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย เราดูความเปลี่ยนแปลงของโลก
 แล้วดูความเปลี่ยนแปลงของชีวิต ดูความลึนไปของอายุขัย ดูความเปลี่ยนแปลงนะ น้ำ
 ร้อน น้ำร้อนทำให้ตื่นตัว น้ำเย็นปลาตาย มันมีความรุ่มเย็นเป็นสุข โอ้ มีแต่ความสงบ
 สุข มีแต่ความรุ่มเย็นนะ นอนจมใจ นอนจมอยู่กับกิเลสนะ นอนจมอยู่กับตัวเราเนาะ
 แล้วเราจะไม่ตื่นตัวเราเห็นใหม่ น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย น้ำเย็นปลามันจะตาย
 อยู่ในวัฏฏะ ผลของวัฏฏะ เกิดจากผลของวัฏฏะแล้วก็จะเวียนไปอย่างนี้ อยู่ในวัฏฏะ
 นอนใจเย็นใจวนไปกับวัฏฏะ เนี่ยน้ำร้อน เห็นใหม่คุณ

คุณพระเราเนี่ย โอ้ ทำไมพระต้องประพฤติกิบัติ ทำไมต้องนั่งทรมานตน น้ำร้อน
 เนี่ย ตบะธรรมแผดเผา มัน แผดเผาความหมักหมมของใจ แผดเผาให้มันรู้สึกตัวขึ้นมา
 น้ำร้อนปลาจะเป็น เนี่ย ทรมาน ทรมานกิเลส เวลาทรมานตนนั่งแค่นี้ทำไมทรมาน
 ทรมานใครทรมานกิเลสเพราะกิเลสมันอยู่กับเรา กิเลสอยู่กับเรา เราทำลายกิเลส เราไม่
 ทำลายเราละ แล้วถ้ากิเลสมันลึนไปเห็นใหม่ เออ เห็นใหม่เนี่ย น้ำร้อนเห็นใหม่ ตบะ
 ธรรมแผดเผา มัน แล้วมันจะพ้นได้ ฉะนั้น หมั่นเพียรเราต้องขยันต้องหมั่นเพียร ต้องมี
 ความวิริยะ มีอุตสาหะ เนี่ย ความวิริยะอุตสาหะของเราเห็นใหม่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเรา เป็นพระอรหันต์ท่านเดินจงกรมนะ เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาตลอดเวลา เนี่ย ถ้าไม่เดินจงกรมเห็นไหม คุณสิ พุทธกิจ ๕ เข้าเนี่ยเล็งญาณ เอาอะไรเล็ง เล็งญาณ จะเอาใครก่อน เอาใครก่อนหมายถึงว่า เรามีอำนาจวาสนา เรามีโอกาสของเขาแต่อายุขัยเขาจะสั้นไปอย่างเช่น องคุลิมาลต่างๆ เห็นไหม ถ้าไม่ไปเอาองคุลิมาลนะเสียโอกาสมากเลย เพราะกำลังจะมาแม่ ถ้ามาแม่ไปแล้วนะ จะไม่มีโอกาสได้เป็นพระอรหันต์เลย

เนี่ย ไปเอากลับมาได้เห็นไหม ไปเอาคนนั้น ไปเอาคนนี้ ต้องเล็งญาณ ความพร้อมเรามีพร้อมอยู่ด้วย แล้วเรามีอันตราย ชีวิตเขาสั้นเขาจะไม่มีโอกาส รีบไปเอาเขามา ก่อน คุณความเมตตาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ เนี่ย เข้าเล็งญาณขึ้นมา เล็งด้วยอะไร เล็งด้วยหัวใจนะ รื้อสัตว์ขนสัตว์ เห็นไหม

รื้อสัตว์ขนสัตว์ปฏิสนธิจิต รื้อสัตว์ขนสัตว์คือรื้อความเห็น เอาความเห็นคัดแปลง ความเห็น คัดแปลงที่หัวใจ คัดแปลงให้มันหายนะ ไม่ใช่ไปซ่อนมาหรือ รื้อสัตว์ขนสัตว์ เอาเข้าโรงพยาบาลซะใหม่ มันก็ตายในโรงพยาบาลนั้นนะ เนี่ย ขนไปส่งโรงพยาบาล แล้วไอซียู แล้วก็เข้าห้องดับจิตไปเลย รื้อสัตว์ขนสัตว์อย่างนั้นหรือ รื้อสัตว์ขนสัตว์พูดให้เขาเข้าใจ พูดให้เขาเปลี่ยนแปลง พูดให้เขาชำระกิเลส พูดให้จิตเขาพ้นออกไปจากกิเลส เอวัง